

A. Indledning.

Siden Marinen i Aaret 1880 fik sit eget selvstændige Lægekorps, har Savnet af et eget Marinehospital Aar for Aar været mere og mere føleligt. Lægerne have savnet den Udgang til Udvikling og Bedligholdelse af deres Kundskaber, som et Hospital giver, og som overalt erkendes at være af yderste Bigtighed særlig for Militærlægen paa Grund af hans ofte vanskelige Udgang til ad anden Vej at holde sig paa Højden med sin Videnskab. Medens samtlige Marinens hospitalsyge (i de sidste 10 Aar dog med Undtagelse af en Del lettere angrebne, som ere behandlede i Søværnets Barak-hospital) ere behandlede i Kjøbenhavns Garnisonsfygehus af Hærens Læger, have Marinens Læger ikke kunnet opnaa Stillingen som Afdelingslæger paa dette Sygehus.

Det nuværende Kjøbenhavns Garnisonsfygehus og Spetstens Hospital, der benyttes som Epidemilazaret, ere af en saadan Bestaafenhed, at det maa siges ikke at opfylde de simpleste Fordringer, som maa stilles til et Sygehus nu til Dags. Det er gammelt, fuldt af Svamp, ligger indflemmet mellem høje Huse i en ret smal og befærdet Gade, mangler Lys, Luft og den fornødne Ro for de syge, og endelig ere Bladsforholdene yderst daarlige.

Er Sygehuset saaledes saa tarveligt, at man ikke en Gang vilde kunne forsvare at bruge det som civilt Sygehus, saa bliver Forholdet endnu uforvarligere, naar man ser hen til, at det bruges som militært Sygehus.

Efter Indførelsen af den almindelige Værnepligt, en Byrde, som jo paalægges Statsborgerne, uden at det enkelte Individ fri Villie kan gøre sig gældende, har Staten en uafviselig Forpligtelse til at sørge for sit Militær paa en saadan Maade, at ingen berettigede Klager kunne rejses, og da navnlig i Tilfælde af Sygdom.

Den værnepligtige, som indlægges paa Sygehus, og det bliver en værnepligtig ordentligvis oftere end en civil Mand, dels fordi Militærlivet disponerer til visse Sygdomme fremfor det civile Liv, dels fordi selv lettere Sygdomme gøre Individerne utjenstdygtige og begrunde deres Fjernelse fra Afdelingerne — en saadan værnepligtig har virkelig et grundet Krav paa at komme under gode Forhold og ikke tværtimod blive udsat for den Skade for hans Helbred, som Opholdet i et overfyldt og uhygieinisk Sygehus, som Kjøbenhavns Garnisonsfygehus medfører. Det har han saa meget mere, netop fordi han ikke selv bliver spurgt, om han ønsker Indlæggelse eller ej, men bliver indlagt ifølge Kommando.

Marineministeriet har da ogsaa gentagne Gange gjort indledende Skridt til at afhjælpe disse uheldige Forhold for Marinens Vedkommende.

Saaledes udarbejdedes i Aarene 1891—92 et udførligt Projekt for et Hospital paa 170 Senge; men dette Projekt kom ikke til Udførelse, formentlig fordi Beføstningen mentes at blive større end det Beløb, som man antog at ville kunne disponere over. I de paafølgende Aar lod man det sig da være magtpaaliggende at søge at reducere Projektet noget, ligesom man havde Dymærksomheden henvendt paa at finde en passende Byggegrund. Da man gerne vilde have Hospitalet paa Orlogsværftet eller i Nærheden deraf, undersøgte man i Aaret 1896 Grunden paa Arsenaløen. Den be fandtes imidlertid at være af en saa slet Bestaafenhed, at man maatte opgibe Tanken om at benytte den. Senere tog man under Dvervejelse at benytte Bastionen „Elefanten“ paa Christianshavns Vold, men den forventede Tilladelse fra Krigsbestyrelsen til at benytte Bastionen paa denne Maade blev nægtet.

B. Fordringerne til Hospitalet.

Efter Statistikken for de sidste 10 Aar maa man antage, at et Hospital paa ca. 100 Senge vil i Størrelse være tilfredsstillende for Marinens Behov under Fredsforhold, men i Krigstid maa der kunne staffles Blads til flere syge og saarede. Dog er man gaaet ud fra, at man under saadanne ekstraordinære Forhold maa kunne indskrænke de Fordringer, der ellers bør stilles til et Hospital. Man har saaledes ment, at Belægningen i selve Stuerne under saadanne Forhold maa kunne forøges, og at midlertidige Baracker eller Telte ville kunne afgive Blads, naar Hospitalets Grund kun er tilstrækkelig stor. Endvidere er man gaaet ud fra, at Økonomi, Vasseri, Antal af Funktionærer etc. kunne indrettes efter ordinære Forhold, da det vilde forøge Beføstningen betydelig til Stadighed at have Kræfter disponible til det maasse 4 dobbelte